

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1767

af 6. oktober 2021

om ændring af forordning (EF) nr. 1367/2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union og medlemsstaterne er parter i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Århuskonventionen«) ⁽³⁾, idet de hver især har deres eget og et fælles ansvar og deres egne og fælles forpligtelser i henhold til denne konvention.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽⁴⁾ blev vedtaget med henblik på at bidrage til gennemførelsen af forpligtelserne i henhold til Århuskonventionen, idet den fastsætter regler vedrørende konventionens anvendelse på EU-institutioner og -organer.
- (3) I sin meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt forpligtede Kommissionen sig til at overveje at ændre forordning (EF) nr. 1367/2006 for at forbedre adgangen til administrativ og retslig prøvelse på EU-plan for borgere og ikkestatslige miljøorganisationer, der har konkrete betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt forvaltningsakter, der har indvirkning på miljøet, er forenelige med miljølovgivningen. Kommissionen forpligtede sig ligeledes til at træffe foranstaltninger for at forbedre borgeres og ikkestatslige organisationers adgang til domstolsprøvelse ved de nationale domstole i alle medlemsstaterne. Til det formål udsendte Kommissionen

⁽¹⁾ EUT C 123 af 9.4.2021, s. 66.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.10.2021 (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende) og Rådets afgørelse af 6.10.2021.⁽³⁾ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

meddelelsen af 14. oktober 2020 om forbedret adgang til domstolsprøvelse på miljøområdet i EU og medlemsstaterne, hvori den bekræfter, at adgangen til domstolsprøvelse i miljøanliggender — både via Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) og de nationale domstole som Unionens retsinstanser — udgør en vigtig støtteforanstaltning, der skal være med til at gøre omstillingen til den europæiske grønne pagt til virkelighed og styrke den rolle, som civilsamfundet kan spille som vagthund i det demokratiske samfund.

- (4) Uden at det berører EU-Domstolens beføjelse til at fordele omkostningerne, må retssager i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 ikke være uoverkommeligt dyre, jf. Århuskonventionens artikel 9, stk. 4. Unionens institutioner og organer vil derfor bestræbe sig på kun at pådrage sig og dermed anmode om godtgørelse af rimelige omkostninger i forbindelse med sådanne retssager.
- (5) På grundlag af bestemmelserne i Århuskonventionens artikel 9, stk. 3 og 4, samt konklusionerne og rådgivningen fra komitéen til overvågning af overholdelse af Århuskonventionen i sag ACCC/C/2008/32, bør EU-retten bringes i overensstemmelse med Århuskonventionens bestemmelser vedrørende adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på en måde, der er forenelig med EU-rettens grundlæggende principper og dens system for domstolsprøvelse.
- (6) Der blev ved Rådets afgørelse (EU) 2018/881 ⁽⁵⁾ anmodet om en undersøgelse af Unionens muligheder for at tage hensyn til konklusionerne fra komitéen til overvågning af overholdelse af Århuskonventionen i sag ACCC/C/2008/32, som, hvis det er relevant, skal følges op af et forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1367/2006. Desuden anmodede Europa-Parlamentet i sine beslutninger af 15. november 2017 om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien ⁽⁶⁾, af 16. november 2017 om EU's revision af gennemførelsen af miljøreglerne (EIR) ⁽⁷⁾ og af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽⁸⁾ om en ændring af forordning (EF) nr. 1367/2006.
- (7) Århuskonventionens artikel 9, stk. 3, fastslår, at hver part inden for rammerne af national ret sikrer, at medlemmer af offentligheden, der opfylder eventuelle kriterier i national ret, har adgang til administrative eller retslige procedurer med henblik på at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er i strid med de bestemmelser i national ret, der vedrører miljøet. Den administrative klageprocedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1367/2006, er et supplement til Unionens generelle system for domstolsprøvelse, som sætter medlemmer af offentligheden i stand til at lade forvaltningsakter prøve gennem direkte søgsmål på EU-plan, jf. artikel 263, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og, i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF, gennem de nationale domstole. De nationale domstoles rettighed og forpligtelse til at anmode EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 i TEUF er væsentlige elementer i dette system. I henhold til artikel 267 i TEUF som fortolket af EU-Domstolen udgør medlemsstaternes domstole en integreret del af Unionens retsbeskyttelsessystem som almindelige EU-retlige domstole ⁽⁹⁾.
- (8) Den begrænsning af anvendelsesområdet for den interne prøvelse til kun at omfatte forvaltningsakter med individuel virkning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1367/2006, har været den primære årsag til afvisningen af anmodninger fra ikkestatslige miljøorganisationer om intern prøvelse i henhold til nævnte forordnings artikel 10, herunder hvad angår forvaltningsakter med bredere anvendelsesområde. Anvendelsesområdet for den interne prøvelsesprocedure, der er fastlagt i nævnte forordning, bør derfor udvides, således at den også omfatter ikkelovgivningsmæssige retsakter af generel karakter.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/881 af 18. juni 2018 om en anmodning til Kommissionen om at forelægge en undersøgelse om Unionens muligheder for at tage hensyn til konklusionerne fra komitéen til overvågning af overholdelse af Århuskonventionen i sag ACCC/C/2008/32 og at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1367/2006, hvis det er relevant som følge af resultaterne af undersøgelsen (EUT L 155 af 19.6.2018, s. 6).

⁽⁶⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 38.

⁽⁷⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 84.

⁽⁸⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

⁽⁹⁾ Domstolens udtalelse af 8. marts 2011, indførelse af en fælles patentdomstolsordning, 1/09, ECLI:EU:C:2011:123, præmis 80.

- (9) Anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1367/2006 er retsakter vedtaget i henhold til miljølovgivningen. Århuskonventionens artikel 9, stk. 3, dækker derimod anfægtelse af handlinger eller undladelser, der er »i strid med« lovgivning, der vedrører miljøet. Det bør derfor også præciseres, at en intern prøvelse skal tage sigte på at kontrollere, om en forvaltningsakt er i strid med miljølovgivningen.
- (10) Ved vurderingen af, om en forvaltningsakt indeholder bestemmelser, der som følge af deres virkning kan være i strid med miljølovgivningen, er det nødvendigt at fastslå, om sådanne bestemmelser kan have en negativ effekt på indfrielsen af målsætningerne for Unionens politik på miljøområdet som fastsat i artikel 191 i TEUF. Når dette er tilfældet, bør proceduren for intern prøvelse også omfatte retsakter, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af andre politikker end Unionens politik på miljøområdet.
- (11) I henhold til artikel 263 i TEUF som fortolket af EU-Domstolen anses en retsakt for at have ekstern virkning og kan dermed være genstand for en anmodning om prøvelse, hvis den skal have retsvirkninger over for tredjemand. Forberedende retsakter, henstillinger, udtalelser og andre ikkebindende retsakter, der ikke har retsvirkninger over for tredjemand og derfor ikke kan anses for at have ekstern virkning i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis, bør derfor ikke anses for at udgøre forvaltningsakter i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽¹⁰⁾.
- (12) For at sikre retlig konsekvens anses en retsakt for at have retsvirkninger og kan således gøres til genstand for en anmodning om prøvelse i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF som fortolket af EU-Domstolen ⁽¹¹⁾. Såfremt en retsakt anses for at have retsvirkninger, betyder dette, at retsакten kan gøres til genstand for en anmodning om prøvelse, uanset dens form, eftersom dens karakter udledes af dens virkning, formål og indhold ⁽¹²⁾.
- (13) For at der skal være tilstrækkelig tid til at gennemføre en grundig prøvelsesprocedure, bør de frister, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1367/2006 for anmodning om administrativ prøvelse, og de frister, der gælder for EU-institutioner og -organer ved besvarelsen af sådanne anmodninger, forlænges.
- (14) I overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis ⁽¹³⁾ er ikkestatslige miljøorganisationer eller andre medlemmer af offentligheden, der anmoder om intern prøvelse af en forvaltningsakt, underlagt krav om at angive de væsentlige faktiske omstændigheder eller retlige argumenter, som kan rejse rimelig, dvs. væsentlig, tvivl, når de fremsætter deres begrundelse for en anmodning om prøvelse.
- (15) Anvendelsesområdet for prøvelsesprocedurer i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 bør dække både den materielle og processuelle lovlighed af den anfægtede retsakt. I overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis kan søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, i TEUF og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1367/2006 ikke bygge på nye anbringender eller beviser, der ikke fremgår af anmodningen om intern prøvelse, idet det begrundelseskra, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006, ellers ville blive frataget sin effektive virkning, og genstanden for den procedure, der indledes ved denne anmodning, ville blive ændret ⁽¹⁴⁾.
- (16) Retsakter, der er vedtaget af medlemsstaternes offentlige myndigheder, herunder nationale gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget på medlemsstatsplan, og som er påkrævede ifølge en ikkelovgivningsmæssig retsakt vedtaget i henhold til EU-retten, falder ikke ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1367/2006 i overensstemmelse med traktaterne og princippet om de nationale domstoles autonomi.

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom af 3. oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet, C-583/11 P, ECLI:EU:C:2013:625, præmis 56.

⁽¹¹⁾ Se Domstolens dom i sag C-583/11 P, præmis 56.

⁽¹²⁾ Domstolens dom af 10. december 1957, Usines à tubes de la Sarre mod Den Høje Myndighed, 1/57 og 14/57, ECLI:EU:C:1957:13, s. 114, af 31. marts 1971, Kommissionen mod Rådet, 22/70, ECLI:EU:C:1971:32, præmis 42, af 16. juni 1993, Frankrig mod Kommissionen, C-325/91, ECLI:EU:C:1993:245, præmis 9, af 20. marts 1997, Frankrig mod Kommissionen, C-57/95, ECLI:EU:C:1997:164, præmis 22, og af 13. oktober 2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, præmis 36.

⁽¹³⁾ Domstolens dom af 12. september 2019, TestBioTech mod Kommissionen, C-82/17 P, ECLI:EU:C:2019:719, præmis 69.

⁽¹⁴⁾ Se Domstolens dom i sag C-82/17 P, præmis 39.

- (17) Ikkestatslige miljøorganisationer og andre medlemmer af offentligheden bør have ret til at anmode om intern prøvelse af Unionens institutioners og organers forvaltningsakter og administrative undladelser i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1367/2006, som ændret ved nærværende forordning.
- (18) Når medlemmer af offentligheden skal påvise en forringelse af deres rettigheder, bør de påvise en krænkelse af deres rettigheder. Dette kan omfatte en ubegrundet begrænsning af eller hindring for udøvelsen af sådanne rettigheder.
- (19) Medlemmerne af offentligheden skal ikke påvise, at de er umiddelbart og individuelt berørt i henhold til artikel 263, stk. 4, i TEUF som fortolket af EU-Domstolen ⁽¹⁵⁾. For at undgå, at medlemmer af offentligheden har en ubetinget ret til at anmode om intern prøvelse (»actio popularis«), hvilket ikke kræves i henhold til Århuskonventionen, bør de imidlertid påvise, at de er direkte berørt i forhold til den brede offentlighed, f.eks. i tilfældet af, at der er en overhængende trussel mod deres egen sundhed og sikkerhed, eller hvis en rettighed, som de har i henhold til EU-lovgivningen, bliver indskrænket som følge af den påståede overtrædelse af miljølovgivningen, i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis ⁽¹⁶⁾.
- (20) Når medlemmer af offentligheden skal påvise en tilstrækkelig offentlig interesse, bør de kollektivt både påvise, at der er en offentlig interesse i at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten, at beskytte menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne eller i at bekæmpe klimaforandringer, og at deres anmodning om prøvelse støttes af et tilstrækkeligt antal fysiske eller juridiske personer i hele Unionen, ved at indsamle deres underskrifter enten fysisk eller digitalt.
- (21) For at sikre effektive procedurer for intern prøvelse, og navnlig at anmodningerne om prøvelse, hvor det er relevant, opfylder kriterierne i forordning (EF) nr. 1367/2006 og angiver de væsentlige faktiske omstændigheder eller retlige argumenter, som kan rejse rimelig, dvs. væsentlig, tvivl om EU-institutionens eller -organets vurdering ⁽¹⁷⁾, bør medlemmer af offentligheden repræsenteres enten af en ikkestatslig miljøorganisation, der opfylder kriterierne fastsat i forordning (EF) nr. 1367/2006, som ændret ved nærværende forordning, eller af en advokat, der har møderet for en domstol i en medlemsstat.
- (22) Hvis en EU-institution eller et EU-organ modtager flere anmodninger om prøvelse af den samme handling eller undladelse og kombinerer sådanne anmodninger for at vurdere dem i én enkelt procedure, bør EU-institutionen eller -organet behandle hver enkelt anmodning særskilt i sit svar. Hvis en sådan anmodning anses for at måtte afvises af proceduremæssige grunde, eller hvis den forkastes efter en realitetsprøvelse, bør dette navnlig ikke påvirke behandlingen af de øvrige anmodninger om prøvelse, der behandles under den samme procedure.
- (23) For at sikre en effektiv sagsbehandling bør EU-institutionerne og -organerne bestræbe sig på at anvende kriterierne fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1367/2006 på en konsekvent måde.
- (24) EU-institutionerne og -organerne bør af hensyn til gennemsigtigheden og en effektiv sagsbehandling kunne indføre onlinesystemer til modtagelse af anmodninger om intern prøvelse.
- (25) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte detaljerede regler vedrørende anvendelsen af Århuskonventionens bestemmelser på EU-institutioner og -organer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁵⁾ Domstolens dom af 15. juli 1963, Plaumann mod Kommissionen, Sag 25-62, ECLI:EU:C:1963:17.

⁽¹⁶⁾ Domstolens dom af 25. juli 2008, Janecek, C-237/07, ECLI:EU:C:2008:447, af 1. juni 2017, Folk, C-529/15, ECLI:EU:C:2017:419, og af 3. oktober 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland m.fl., C-197/18, ECLI:EU:C:2019:824.

⁽¹⁷⁾ Se Domstolens dom i sag C-82/17 P, præmis 69.

- (26) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), navnlig behovet for at integrere et højt miljøbeskyttelsesniveau i Unionens politikker (artikel 37), retten til god forvaltning (artikel 41) og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47). Denne forordning bidrager til en effektiv anvendelse af EU-systemet for administrativ prøvelse og domstolsprøvelse, og dermed styrker den anvendelsen af chartrets artikel 37, 41 og 47 og bidrager til at opretholde retsstatsprincippet, der er nedfældet i artikel 2 i TEU.
- (27) Forordning (EF) nr. 1367/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1367/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, litra g) og h), affattes således:

- »g) »forvaltningsakt«: enhver ikkelovgivningsmæssig retsakt vedtaget af en EU-institution eller et EU-organ, som har retsvirkning og ekstern virkning, og som indeholder bestemmelser, der kan være i strid med miljølovgivningen som defineret i artikel 2, stk. 1, litra f)
- h) »administrativ undladelse«: en EU-institutions eller et EU-organs undladelse af at vedtage en ikkelovgivningsmæssig retsakt, som har retsvirkning og ekstern virkning, hvis en sådan undladelse kan være i strid med miljølovgivningen som defineret i artikel 2, stk. 1, litra f).«

2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Enhver ikkestatslig organisation eller andre medlemmer af offentligheden, der opfylder kriterierne i artikel 11, kan indgive anmodning om intern prøvelse til den EU-institution eller det EU-organ, som vedtog forvaltningsakten, eller, i tilfælde af en påstået administrativ undladelse, burde have vedtaget en sådan forvaltningsakt, med den begrundelse, at en sådan forvaltningsakt eller undladelse er i strid med miljølovgivningen som defineret i artikel 2, stk. 1, litra f).

Sådanne anmodninger indgives skriftligt inden for en frist på højst otte uger efter vedtagelsen, meddelelsen eller offentliggørelsen af forvaltningsakten, idet det seneste tidspunkt lægges til grund, eller, i tilfælde af en påstået administrativ undladelse, inden for en frist på otte uger efter den dato, hvor forvaltningsakten var påkrævet. I anmodningen angives grundene til, at der anmodes om prøvelse.

2. EU-institutionen eller -organet som omhandlet i stk. 1 behandler enhver sådan anmodning, medmindre den er åbenbart grundløs eller klart ubegrundet. Såfremt en EU-institution eller et EU-organ modtager flere anmodninger om prøvelse af den samme forvaltningsakt eller administrative undladelse, kan institutionen eller organet kombinere anmodningerne og behandle dem under ét. EU-institutionen eller -organet giver et begrundet skriftligt svar hurtigst muligt og senest 16 uger efter udløbet af den frist på otte uger, der er fastsat i stk. 1, andet afsnit.«

b) stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»EU-institutionen eller -organet behandler dog under alle omstændigheder anmodningen inden for 22 uger efter udløbet af den frist på otte uger, der er fastsat i stk. 1, andet afsnit.«

3) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»1a. Andre medlemmer af offentligheden kan også indgive en anmodning om intern prøvelse på følgende betingelser:

- a) de påviser en forringelse af deres rettigheder som følge af den påståede overtrædelse af EU-miljølovgivningen, og at de er direkte berørt af en sådan forringelse i forhold til den brede offentlighed, eller
- b) de påviser en tilstrækkelig offentlig interesse, og at anmodningen støttes af mindst 4 000 medlemmer af offentligheden, der er bosat eller etableret i mindst fem medlemsstater, idet mindst 250 medlemmer af offentligheden kommer fra hver af disse medlemsstater.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde skal medlemmerne af offentligheden repræsenteres af en ikkestatslig organisation, der opfylder kriterierne i stk. 1, eller af en advokat, der har møderet for en domstol i en medlemsstat. Denne ikkestatslige organisation eller advokat samarbejder med den pågældende EU-institution eller det pågældende EU-organ med henblik på at fastslå, at de kvantitative betingelser i første afsnit, litra b), er opfyldt, hvor det er relevant, og fremlægger yderligere dokumentation herfor efter anmodning.«

b) stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at de kriterier og betingelser, der er anført i stk. 1 og stk. 1a, andet afsnit, anvendes på en gennemsigtig og konsekvent måde.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Offentliggørelse af anmodninger og endelige afgørelser og onlinesystemer til modtagelse af anmodninger

1. EU-institutionerne og -organerne offentliggør alle anmodninger om intern prøvelse hurtigst muligt efter modtagelsen heraf samt alle endelige afgørelser om disse anmodninger hurtigst muligt efter deres vedtagelse.

2. EU-institutionerne og -organerne kan indføre onlinesystemer til modtagelse af anmodninger om intern prøvelse og kan kræve, at alle anmodninger om intern prøvelse indgives via deres onlinesystemer.«

5) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. Undlader EU-institutionen eller -organet at handle i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3, kan den ikkestatslige organisation eller andre medlemmer af offentligheden, som har indgivet anmodningen om intern prøvelse i henhold til artikel 10, anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.«

6) I hele forordningen erstattes henvisningerne til bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) med henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i TEUF, og eventuelle nødvendige grammatiske ændringer foretages.

7) I hele forordningen, herunder titlen, erstattes ordet »Fællesskab« med ordet »Union«, og eventuelle nødvendige grammatiske ændringer foretages.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 3), litra a), finder anvendelse fra den 29. april 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. oktober 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D.M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A.LOGAR

Formand
